

ПРОБЛЕМАТИКА ЗЛОЧИНІВ ПРОТИ ЛЮДЯНОСТІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Карпець Тетяна Іванівна

курсантка 3 курсу ННІППФПП

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Ворона Дар'я Сергіївна

курсантка 3 курсу ННІППФПП

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Науковий керівник: Чорна Аліна Геннадіївна

капітан поліції

старший викладач кафедри кримінального права та кримінології

Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ, Україна

Під час повномасштабного вторгнення РФ на територію України, мільйони дітей, жінок і чоловіків стали жертвами злочинів, які певним чином загрожують миру, безпеці не тільки на території України, у всьому світі, нагадуючи про принципи міжнародного права.

Згідно Римського статуту ми можемо розглянути, що злочини проти людства це найбільш ненависні злочини, та вони в собі несуть серйозний руйнівний вплив на людську гідність, принижують її та здатні призводити до деградації особистості [1].

В системі заходів боротьби зі злочинністю певне місце посідає й інститут призначення покарання, адже він виступає необхідним засобом охорони суспільства від кримінально-протиправних посягань. Його законодавче регулювання здійснюється шляхом як загрози покаранням, що передбачено в санкції кожної кримінально-правової норм, так і його реалізації, тобто примусового впливу на осіб, що вже вчинили кримінальні правопорушення. Зауважимо, що покарання є найбільш суворою формою реалізації кримінальної відповідальності і тягне за собою судимість. У свою чергу, правова сутність покарання полягає в передбачених законом обмеженнях прав і свобод засудженого, адже при призначенні покарання особа ставиться в такі умови, за якими несе ті чи інші обмеження особистого, майнового чи іншого характеру [3].

Також варто зазначити, що кримінальній відповідальності за всі скоєні злочини мають нести як організатори так і виконавці всіх рівнів вчинення [2]. Тому, за вчинення як воєнних злочинів, так і злочинів проти людяності особи які безпосередньо вчиняють так і як просто їх санкціонують мають бути покарані. Таким чином, на міжнародному рівні російська влада може бути притягнута до відповідальності як за вчинення воєнних злочинів, так і злочинів проти людяності.

Найтяжчі міжнародні злочини які були вчинені РФ на території України мають підлягати розгляду та вирішенню саме Міжнародного Кримінального Суду. Проте, як виконавці так і організатори таких діянь можуть бути притягнені до кримінальної відповідальності українським судом за вчинення як воєнних злочинів так і злочинів проти людяності.

Проблематика злочинів проти людяності включає в себе широкий спектр питань, які стосуються як загальної так і індивідуальної відповідальності за вчинення таких злочинів, а також важливі аспекти їхнього запобігання та реагування. Основними проблемами в даній сфері можуть виступати:

1. Неефективність міжнародних механізмів виявлення та реагування: міжнародні механізми, такі як Міжнародний кримінальний суд (МКС) та міжнародні трибунали, можуть стикатися з обмеженою ефективністю через відмови деяких країн визнавати їх компетенцію або недостатні ресурси для ведення розслідувань.

2. Політичні перешкоди: злочини проти людяності часто пов'язані з політичними конфліктами, що може ускладнювати прийняття конкретних заходів для їх протидії через втручання політичних інтересів.

3. Недостатнє визнання країнами: деякі країни можуть відмовлятися визнавати факт вчинення злочинів проти людяності на своїй території або в зоні їх впливу, що ускладнює їх розслідування та притягнення винних до відповідальності.

4. Несправедливість у притягненні до відповідальності: у деяких випадках, через політичні впливи або недостатні ресурси, може відбуватися нерівноправне притягнення до відповідальності за злочини проти людяності.

5. Відсутність універсального стандарту справедливості: відсутність єдиного міжнародного стандарту справедливості у розслідуванні та судовому переслідуванні може призводити до неоднакового застосування права.

6. Низький рівень усвідомлення громадськістю: у багатьох випадках громадськість недостатньо усвідомлює злочини проти людяності або вважає їх далекими від їхнього життя, що може ускладнювати роботу правозахисних організацій.

7. Неефективність механізмів запобігання: брак ефективних міжнародних механізмів запобігання злочинам проти людяності може призводити до того, що подібні події продовжуються без належної реакції.

Розв'язати ці проблеми можна тільки завдяки спільних зусиль міжнародної спільноти, політичної волі країн, а також підтримки громадськості та правозахисних організацій. Необхідно звернути увагу на такі аспекти, як ефективність міжнародних механізмів, політичні перешкоди, визначення та інтерпретацію термінів, несправедливості у притягненні до відповідальності, та й взагалі до притягнення до відповідальності, недостатнє усвідомлення громадськістю, відсутність універсального стандарту справедливості, низький рівень усвідомлення громадськості та неефективність механізмів запобігання.

Список використаних джерел:

1. Римський Статут Міжнародного Кримінального Суду від 17.01.1998 (URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_588#Text)
2. Кримінальний кодекс України від від 05.04.2001 № 2341-III (URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>)
3. Олексій Сергійович Бабенко, Аліна Геннадіївна Чорна The 12 th International scientific and practical conference “Modern research in world science”(February 26-28, 2023) SPC “Sci-conf. com. ua”, Lviv, Ukraine. 2023. 1161 p., 969, 2023